

Hold med andre dyr: Bør kun holdes sammen med andre af samme art.

Lovgivning: Dvärgpipatuder er ikke omfattet af nogen fredningsbestemmelser.

Haletudse er ved at svømme ud af moderens ryg.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1 2008/9 Flemming Andersen

Fotos: Flemming Andersen.

Pasningsvejledning for Dvärgpipatuder

Hun i færd med at indlejre æg i huden på ryggen.

Videnskabelige navne: *Pipa parva*, *P. carvalhoi*, *P. arrabali*, *P. aspera*, og *P. myersi*.

Dansk navn: Dvärgpipatuder, Mikropipaer.

Udseende: Arterne ligner hinanden både i udseende og krav til tilværelsen. Det drejer sig om fuldstændigt vandlevende frøer. *P. parva* er en ca. 5 cm stor art fra Colombia og Venezuela. Kropsformen minder om de velkendte Dvärgsporefrøer. Dyrene er mørkt gråbrune på ryggen og blege på bugen. Hannerne har kraftigere forben, medens hunnerne har en læbelignende hævelse omkring kloak-åbningen, som bliver mere udtalt når hun er i parringshumør.

Udbredelse i naturen: Frøerne lever i Syd- og Mellemamerika i lavvandede vandløb og pytter, og er sågar fundet i kloakudløb.

Biologi: Det første man tænker på, når man hører ordet Pipatudse, er *Pipa pipa*, den mærkværdige store flade vandlevende frø, fra hvis ryg der udklækkes fuldt udviklede småfrøer. Men faktisk findes der i Syd- og Mellemamerika flere arter af slægten *Pipa*. Efter størrelse inddeles Pipatudserne i "Makropipaer" og "Mikropipaer". Hos alle arterne indlejres de befrugtede æg i hunnens ryg, efter få uger klækkes haletudserne fra hunnens ryg hos Mikropipaerne.

Hold i akvarium: Frøerne holdes i små flade akvarier uden filtersystem og luftstene (konstante vandstrømninger forstyrrer frøernes sanseapparat på flankerne) og uden planter eller dekoration bortset fra visne, skoldede bøge- eller egeblade på bunden. Herved skabes en illusion af dyrenes naturlige habitat: en vandpyt med visne blade på bunden. Vandet skiftes 2-4 gange om måneden afhængig af tilsmudsningen. Akvarierne opvarmes med eksternt varmekabel eller internt varmelegeme og belyses med et lysstofrør, både varme og belysning er tilsluttet et tænd-sluk ur, dagtemperaturen ligger på ca. 27 °C og om natten på ca. 22 °C. Akvarier til Pipatudser skal være forsynede med tætsluttende låg, *P. parva* kan hoppe op til 70 cm op i luften! Slipper frøen ud vil den dø af udtørring. Frøerne har ikke brug for en landdel, men der skal være ca. 10 cm luft over vandoverfladen i akvariet.

Foder: Frøerne fodres primært med regnorme, der med en saks klippes i passende stykker: bittesmå bidder til nyforvandlede frøer og 3-4 cm lange stykker til voksne dyr. Derudover fodres med optøede og tempererede frosne røde myggelarver, rejer og små fisk.

Adfærd: Ønsker man ikke en kontrolleret avl, kan en han holdes sammen med 1-2 hunner året rundt. De vil yngle med jævne mellemrum, men isolerer man ikke hunnerne, når de har æg på ryggen, vil haletudserne blive spist, når de klækker. Haletudserne klækker efter ca. 3 uger, de ligner små sølvskinnende fisk. De skal fjernes fra moderen, ellers bliver de spist. Får man haletudser, er det vigtigt med en iltsten til disse. Haletudserne lever af at filtrere vandet; i starten lever de primært af svævealger og bagegær opslemmet i vand, senere kan de tage afskallede artemia-æg. Efter 1-3 måneder får haletudserne først bagben og siden forben, når de har fået forben bør vandstanden sænkes til 5 cm, idet de ellers kan drukne. Så snart de mister halen er de klar til at begynde tilværelsen som vandfrø med dertil hørende højere vandstand.

Levealder: Omkring 5 år

Giftighed: Ugiftige. Af hensyn til frøerne bør man dog ikke håndtere dem. At holde Pipatudser svarer til at holde akvariefisk. Når man har arbejdet i akvariet, skal man naturligvis vaske hænder.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker "vattede" eller svampede. Raske dyr har en god appetit, syge dyr vil ofte ikke spise, bliver magre, flyder i vandoverfladen (ofte oppustede) og kan ikke rigtigt dykke, farven kan være blegere eller mørkere end normalt. Syge dyr kan være både hyperaktive eller passive. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.